

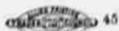
POKROK PUBLISHING CO.

vydává POKROK ZÁPADU a místní vydání

v Četě pro Saline okres, Neb., ve Schuyler a Clarkson pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tyndall, S. D., pro státy South a North Dakota.

Předplatné:
Pro Spojené Státy \$1.50, Pro Kanadu \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilky peněz dějte se pomocí peněžních poukázek (Money Orders), expresních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise. Oznamujte-li své přestěhování, udejte starou i novou adresu.
Dopisy z kruhů členův a ochotné uveřejňujeme. Musí být stručné, psané bez úmyslu někomu osobně poškodit a podepsány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

EVROPSKÁ VÁLKA?

Před třiceti léty slavný anglický státník Gladstone v jedné ze svých památných řečí pravil: — "Kde může kdo vložit prst na mapu a říci, zde Rakousko vykonalo dobro?" Anglický "Grand old man," jak nazýván byl Gladstone na sklonku svého života, třešně řekl — bylo by to umění najít na mapě místo, kde Rakousko vykonalo dobro. Za to místo, kde černozlutá monarchie způsobila zlo, dalo by se najít dost a dost; že všechno to, co Rakousko až dosud tropilo, bylo poměrně dobro, i porovnání s tím nejposlednějším zločincem, který osnovalo proti vlastním národům, proti lidstvu, proti celému světu a proti civilizaci dvacátého věku.

Není na celém světě poetičtějšího časopisu, který mohl by Rakousko hájiti, v celé historii světa nebyla válka vyvolána tak zločinně, pod takovými falešnými předstírkami, jako válka proti Srbsku. V minulých číslech ve zprávách zahraničních uvedli jsme hlavní body rakouské noty srbské vládě, jež předcházela vypovězení války, a ačkoli nota tato byla vreholem pokrytečtí, vreholem prohanosti, Srbsko nejvíce k vůli tomu, že bylo vysíláno dvěma válkami, přistoupilo ve skutečnosti na všechny podmínky tam kladené a bylo hotovo zbývajících sporné body předložiti mezinárodnímu arbitrážnímu tribunálu. Odpovědí Rakouska bylo vypovězení války. V minulých dnech přečetli jsme články týkající se srbsko-rakouské války v celé řadě těch nejdůležitějších amerických žurnálů, vydávaných v metropolitních městech, a v těch sňahem jest Rakousko odsuzováno.

Stejným pokrytečtím jest provolání rakouského císaře k jeho "milým poddaným." O Habsburcích, jako o Bourboncích, mohlo by se říci, že nicomho nezapomněli a nicomu se nenaučili. Císař rakouský jest ústavní panovník, avšak máme-li souditi z onoho provolání, on na říši rakousko-uherskou pohlíží jako na nějaké své soukromé hospodářství, jako na svůj soukromý majetek, na němž národové pracují jedině pro zisk a slávu císařského domu. — Provolání toto končí:

"V této slavné hodině, já jsem si plně vědom celého významu mého rozhodnutí a mé zodpovědnosti před všemohoucím. Já zkoumal jsem a viděl všechno a se svým svědomím vydávám se na cestu, kterou povinnost ukazuje. Důvěřuji v můj lid, který skrze každou bouři vždycky seskupil se ve spojené loyálnosti kolem mého trůnu a vždycky byl připraven k nejkrutějším obětím pro čest, velikost a moc vlasti. Já důvěřuji v Rakousko-Uherska statečné a oddané vojsko a ve všemohoucím, že dá vítězství mým zbraním."

Nuže, když "mým zbraním," měl by býti starý císař v první řadě na bitevní čáře a s ním všichni arcivévodové i dvorská kamarilla, avšak ze zpráv kabelegrafických vidíme, že na bojiště srbské, na kravě jatky, posílány jsou nejdříve české pluky, českí muži, vražditi své slovanské bratry a aby sami byli vražděni a uraženi, což jest další zločin černo-zluté monarchie.

Za rakouským císařem nezbývá v pokrytečtí císař německý, onen zloduch Rakouska a jeho národů. Týž v řeči, proslouvené s okna paláce v pátek k zástupu na ulici, ku konci pravil:

"Válka vyžadovala by od nás nesmírné oběti na majetku a životech, než my měli bychom ukázati našim nepřátelům, co to znamená vyprovokovati Německo. A nyní vás poroučím Bohu. Jděte do kostela a poklekněte před Bohem a modlete se za jeho pomoc pro naši hrdinskou armádu."

Opravdu hnus, fyzický hnus, musí u každého člověka vzbuditi toto ohavné pokrytečtí. Kde zůstalo příkazání "Nezabiješ!" u těch dobrých, vzorných křesťanů, v jakého Boha to věří, když žádají, aby zehnal zabijení, vraždění stotisíců a snad dokonce i milionů lidských bytostí k jeho obrazu stvořených? *

Dnes temné mraky visí nad celou Evropou, ale přece si myslíme, že nedojde, že nemůže dojíti ku všeobecné válce, že není to možno, aby vládnoucí kruhy těch nejvyspělejších národů na světě zachváteny byly šílenstvím, neboť tato všeevropská válka nebyla by ničím jiným nežli šílenstvím, a ať ovládl by v koncích Germán nebo Slovan — vypukne-li všeobecná válka, bude to na prvním místě boj mezi Germánstvem a Slovanstvem — byla by ztracena, zničena práce celých století, a Evropa byla by vržena o celá staletí zpět a také ostatní svět by trpěl. Do války této nebyly by zataženy jenom kontinentální velmoci evropské, nýbrž také Velká Británie a dokonce i Japonsko, spojenec první zmíněné země.

V sobotu, co toto píšeme, činí se na Rusko mocný nátlak z Berlína, aby zastavilo mobilisaci, aby nechalo Rakousko vyrovnati se se Srbskem a dokonce dostává se mu ujištění a záruky, že Rakousko nepomůže na přivlastnění si jakékoli části nynějšího srbského území. Tato sňaha o zachování míru není pouze altruistickou, Německo jest mocným národem, jeho armáda jednou z nejlepších na světě, avšak, co dělo by se a tímto Německem v pádu vypuknutí všeevropské války — vztahům mezi Rusko a Francií, spojenec, čím bylo by loďstvo německé proti flotilám Anglie, Japonsku, Francie a Ruska, čím bylo by loďstvo celého trojspolku proti loďstvům těchto národů?

Že po skončení evropské války byla by mapa světa pozmeněna, o tom nebudeme pochybnosti nejmenší, než co dělo by se dále? — Nenastalo by nové politické i ekonomické uspořádání a nové rozdělení majetku? Není více než možno, že tato velká válka odzvonila by umíráčkem všem monarchiím? Není ještě více než pravděpodobno, že byly by znova uspořádány poměry a pojmy majetkové, — uvážíme-li, že celá Evropa válkou by se tak zadlužila, že prostě národové nemohli by o ně dlouh zaplatiti, že nemohli by platiti ani úroky z něho, a kdyby platili úroky, nemohli by žiti, z jejich práce nezbylo by jim dosti na živobytí? Není více než pravděpodobno, že všeevropská válka byla by následována všeobecnou sociální revolucí, poněvadž válka taková zdražila by životní potřeby do takové míry, že milionům lidí zůstal by pouze dvojitý výběr — buď vzíti, kde něco jest k žití, nebo zemřít hladem! *

Nyní přirozeně přetřásá se otázka, jaký účinek měla by vše evropská válka na Spojené Státy. Že by se snad země naše do ní zapletla, není obavy nejmenší, třeba že opět mnoho bychom slyšeli o "ohrožených amerických zájmech," těch Američanů, kteří k vlastině prospěchu nebo pohodli dávali přednost bydlení v Evropě před jejich vlastní a z těchto pohutek investovali peníze jinde na místě ve Spojených Státech. Ozvalo by se totéž volání jako z Mexika, ale myslíme, že by mu vláda naše oddolala a nanejvýše pomohla z Evropy zrovna jako z Mexika — tím Američanům, jimž bylo by tau zle.

Někakou dobu Spojené Státy měly by se vše evropské války hmotný prospěch, poněvadž však prospěch jenom zdánlivý. Poněvadž evropské země ve válce sů-

částně netroufaly by si vysílati na moře své obchodní lodě, vzniklo by se americké plavební, po výrobě našich továrin i firem byla by větší poptávka a ceny vyšší, než tento prospěch zcela by zmizel pod vysokou úrokovou mírou z peněz, kterou celý svět musel by platit. — Válka znamenala by naprosté zničení kapitálu, snad za billiony dolarův kapitálu, a to celý svět těžce by pocítil.

Z války vše evropské, ať tak či onak by skončila, neměl by prospěch mravní nikdo a prospěch hmotný rovněž ne, ale pohromou, katastrofou byla by pro celý svět.

SOKOLOVÉ.

Omažský slet ukázal, jakou práci koná sokolstvo v našem národním a společenském životě a zároveň, jak mnohem větší a blahodárnější práci mohlo by konati. V přízni českého lidu jsou Sokolové stále první. Takové manifestace, jakou byl slet v Omaze, dovede uspořádati jediné sokolstvo a jediné sokolstvo dovede vzbuditi takový nadšený obdiv ciziny, obdiv, který tlumočen byl americkým tiskem i posudky soukromými.

Nemáme v úmyslu bagatelisovati ostatní sokolské organizace, jako jest na příklad župa Fugner-Tyrš nebo Dělnicko-Americký Sokol, avšak mluvíme o Národní Jednotě Sokolské, poněvadž ona to byla, která v Omaze shromáždila výkvět našich česko-amerických mužů a žen a Národní Jednota Sokolská má za sebou čestnou, skoro již čtyřicetiletou minulost, těší se důvěře a přízni veřejnosti, a z té příčiny má před sebou ještě další a širší pole činnosti, na němž mohla by se uplatniti.

Povšimni jsme si, že v jedné z nedávných sešitů Výkonného Výboru N. J. S. jednalo bylo o promakavější činnosti kulturní a sokolstvu a v lidu našem vůbec a jest k přání, aby se ve směru tom hodně a čile pracovalo. Ony sice byly založeny organizace, které činnost takovou si vytýkaly za jediný cíl, ale jest to vešle všeobecně známou, jaké byly výsledky. Očekávání, kladené ve Svaz Svobodomyšlných, se nesplnilo, i když vzdáme uznání za tu práci, která byla na východě vykonána. Jednota Svobodomyšlných, založená v Omaze, byla fiaskem. Kdo za to byl zodpovědným, za zklamání těch, kdož se účastnili Sjezdu Svobodomyšlných v Omaze, a mnoho od něho očekávali, o tom snad příležitostně se zmíníme, aby "historie" nebyla někdy "kroucená".

Také dlužno doznati Stráži Osvojených v Chicagu a Svobodné Obci v New Yorku, která je odvětvím Svazu Svobodomyšlných, že aspoň obě projevují známky života, než to nemění ničeho na skutečnosti, že nemáme velikého důvěře se těšícího tělesa, které by konalo práci kulturní, a zde jest ono velké, široké pole pro Národní Jednotu Sokolskou. Sňaha taková jistě byla by pochopeua a odměněna, odměněna tím, že rostly by šiky sokolské, chápány ve vrstvách stále širších ideály Tyrše a Fugnera, a to jistě mělo by býti jedním z hlavních úkolů Národní Jednoty Sokolské.

Jest však ještě něco, co naše veřejnost od Sokolů očekává, co má právo očekávati, co má právo žádati, neboť myšlenka sokolská rostla a šířila se díky přízni veřejnosti, která všechny podniky sokolské ochotně a nadšeně podporovala.

Veřejnost žádá od Sokolů spojení, uzáložení jí na žádných kulturních, má-li to býti spojením federativní nebo splynutí úplné, ona si žádá, aby Sokolstvo pracovalo a vystupovalo společně. Představme si, že na sletu v Omaze bylo by v prostovecích o 150 Sokolů více, o 150 Sokolůk více — mohli by si někdo představit pohledu úchvatnějšího, velkolepějšího? A na veřejnost — na členy sokolské organizace ovšem tím více — trapané působí odstoopení nejstaršího sboru. Tě. Jednoty Sokol v St. Louisu, od Národní Jednoty Sokolské, kterážto vše měla by býti důkladně vyšetřena neustrannými soudci a zjištěna, kde jest vina, neb kde jest více viny.

Čechové američtí, v jejich očích sokolstvo jest nejpřednější organizací, přejí si sloučení, spojení

síl, nikoli tříštění, a sokolstvo spojené, sražené v jeden šik, mnohem více mohlo by vykonati, po stránce těleovně i kulturní, a těšilo by se ještě větší přízni našeho lidu.

PROF. ROSS O ČESÍCH.

Čtenáři naši zajisté se pamatují na protesty, které vyvolaly články prof. E. A. Rossa z wisconsinské university, v měsíčním sborníku "Century". Zmíněný o čence psal velmi hanlivě o Slovanech, a když se Češi začali bouřiti — jako příslušníci slovanského kmene — nechal jim vědět, aby s tím rozehlováním a rozhořčením posečkati, až vyjde srpnové číslo "Century", tam že bude psáti o Česích.

Nuže, srpnové číslo zmíněného sborníku již vyšlo, a prof. Ross píše v něm o Česích, ne mnoho a celkem pochvalně, avšak o Slovanech, čímž zejména míní Jiho-Slovany, Poláky a Slováky, píše, možno-li, ještě příkrěji, nežli v čísle květnovém.

"Kdežto Čechové a Moravané — praví ve čtvrtém odstavci svého článku — díky velikému intelektuálnímu probuzení, dostali se do popředí stejně s Němci, velká většina Slovanů zůstává na mnohem nižším stupni kultury. V nevědomosti a neznalosti čtení a psaní, v převládání pověry a kněžské šalby, drsnosti církve a státu, ve služebnosti prostého lidu vyšším třídám, v nízkém postavení ženy, v poddanství dítěte rodičům, ve hrubosti způsobu a řeči a v nízkých vzorech čistoty a pohodlí, veliká část slovanského světa zůstává na úrovni našich anglických předků ve dnech Jindřicha VIII."

Jako pro dělníky, konající tu nejněžší, nejhrubší práci, prof. Ross má věcnou uznání, "pro tyto mužné Slovany, jimž žádná práce není příliš namáhavou neb nebezpečnou". Nežádá přý se od nich, "aby mysleli, nýbrž aby poslouchali rozkazy," jak to jeden foreman v oceárně vyjádřil.

Čechové a Poláci — píše o něco dále prof. Ross — přicházejí sem, aby zůstali, a z nich tudíž stávají se farmáři. Český proud započal již v letech padesátých a v 1900 čtvrtina všech Čechů-Američanů byla na farmách. Poláci přišli později a s méně penězi, tak že jenom jedna desítina byla jich v zemědělství. Přistěhovalci z let sedmdesátých vyhledávali divokou, lacinou půdu, a tudíž slovanské osady jsou nejhustší na severozápadě a jihozápadě. Jedna třetina všech polských farmářů jest ve Wisconsinu, kdežto v Texasu čeští pěstělatel bavlny jsou tak četní, že v některých místech i černosi mluví česky!" Poláci se přý usazují hojně na "opuštěných farmách" v connecticutském údolí, kde v bývalých prostorových residencech z 17. koloniální jest po několika polských rodinách.

Odporným zjevem mezi Slovany jest přý alkoholismus, přílišné pití, zvláště při veselkách, kritičtích a slavnostech toho druhu, kdy často doehází ku hádkám a rvačkám a osklivým výjevům. Co do zločinnosti, mezi Čechy jest již asi tolik jako mezi Němci, mezi ostatními Slovany více, "avšak mravně toto plně jest lepší, než by se dalo souditi z polských záznamů a z jeho reputace. Ne-pochybně, zdali potomkům těchto přistěhovalců dostane se náležitě se vzdělání a ovzduší, oni osvědčí se tak pořádku milovnými jako lidé starého amerického pávu-du."

Jedna kapitola jest nadešlána "Slovanská brutalnost a velká plodnost" a tento slibný název nikoho nezklamal. Autor uvádí několik pořekadel, v nichž má se obrážeti nízké ponětí Slovanů o ženách, cituje statistiku o přímou neuvěřitelné plodnosti žen, zvláště polských, a ku konci praví: "Farma za farmou, township za townshipem, vytlačováni Američanů pokračuje, tielý výboj, bez ošetření neb police, výboj u-možených dětí rodilými ženami. Otevře starají se o živobytí, avšak jsou to matky, které musí čeliti bolesti, vysídlení, ba i smrti v úslí o vlastině půdy. Využitkováním svých žen, brutálně Slovan pokračuje; lituje svých žen, Američanů ustupují. Jak hodnota ženy může vzrůstati, když země tato plní se lidem, který má ponětí o ženě jako o kliš-ně?"

V jiné kapitole poukazuje prof. Ross, jak pomalu asimilují se Slované s domorodým živlem, zvláště Poláci a Slováci. Lidé žijící ve venkovských osadách polských, které jsou, jako by ani nebyli v Americe a v nichž převládá "klerikální panství do té míry, jako není trpěno žádnými druhými římskými katolíky, impozantní kostel trnící nad nízkými farmářskými domky, četné církevní svátky, maličká veřejná škola zbudovaná výhradně ze státního údelu, se sestrou se šatem jejího řádu jako učitelkou, velikou farní školou, používají jenom polštiny a vyučující hlavně katechismu, vysokou neznalostí čtení a psaní a hustou nevědomostí mezi hochy narozenými na americké půdě, zločiny násilí spíše nežli zločiny prohanosti, hrůzou před vodou používanou uvnitř i zevně, odporem proti čestnému vzduchu, bosými ženami při práci v polích, a ubohými domácnostmi jako přirozeným následkem, hospodami navštěvovanými oběma pohlavími, s knězem často vyzývají své stádec, aby "měli tolik dětí, kolik Bůh jim dá", velkým procentem mateřství mimo svazek manželský, časným úmrtím následkem vysídlení příličními porody, velikými rodinami, uvedenými do světa třetí, čtvrtou neb pátou ženou, drsnou kázní dětí, politickou lhostejností, kontrolovaným hlasem a otevřeným opovržením pro Američany a jejich zásady."

Toto jest zajisté melancholický obrázek polské osady, a Slováci v uhelných revírech a ve velkých městech nejsou přý na tom o mnoho lépe. Tak pokračuje prof. Ross až do konce svého článku, v němž toho o Česích řekl velmi málo a z života slovanského lidu nakreslil pouze jednu stránku — tu stinnou.

Ku konci praví, že slovanská vina jest teprve v počátcích a největší síly a objemu nabude, až se lne "80,000,000 pravých ruských lidí."

Články tyto mohou obsahovati dosti pravdy, ale jsou nespravedlivé v tom, že se v nich křiví celým národostem, ježto se zaměřují jejich přednosti a dobré stránky. Dejme tomu, že někdo by psal o lidu v Modrém Pohorí, o jedlicích hlíně v Alabamě, Ainech v New Jersey, o rozbojnících v Kentuckeji, lidu, který jest za nynější civilizací o staletí pozadu — jako o typických Američanech! A bylo by to zrovna tak spravedlivým, jako jsou některá panáční tvrzení prof. Rossa o Slovanech.

ÚSUDEK CIZINY.

Ve zprávě o sletu a závodech Národní Jednoty Sokolské zmínili jsme se, jaký dojem učinili Sokolové a Sokolky a hosté naši vůbec na americkou veřejnost v Omaze a jakou pozornost anglické časopisy věnovaly těmto českým svátkům. Kdyby se jednalo o organizaci čistě americkou, nejdražší srdci domorodého lidu, anglické denníky v Omaze snad nebyly by mohly psáti srdečněji a nadšeněji, nežli psaly o našich Sokolech a Sokolkách a můžeme říci, že tento duch, toto nadšení, sdílěno bylo celým městem.

Že v naší zprávě z minulého týdne tlumočili jsme věrně převládající mínění americké veřejnosti, o tom svědčí zajímavý dopis, který uveřejněn byl ve "World Heraldu" ve čtvrté a v němž pisatel nazývá naše Sokoly a Sokolky "gentlemen and gentlewomen" a dlužno doznati, že plně si zaslouží této vysoké chvály.

Dopis onen, podepsaný pouze začáteční písmenou "W.", zní v překladě: "My všichni mohli bychom býti hrdými býti Čechy a honositi se úspěchem a krásou jejich udávaného národního sletu a všech venkovních sportů a her uvedených tam v umělecký soulad s hudbou."

Toto může býti po mnoho roků jedinou příležitostí, co Omaha měla, uviděti vše tak novou, neboť tyto schůze konány jsou v pátiletých obdobích a poslední národní slet zle s četami z různých měst zastopovány, byl před čtyřicetiletými lety.

Slovo "na zdar", viděné v úvodu na jejich vlajkách, v překladě znamená pokrok a dává pojem o duchu sletu. Pokrok ve svobodě a volnosti míněný malému národu,

o němž veliký svět udržován byl v nevědomosti zlymí vlivy a pro-náslédiváním ode dnů jejich mučedníka Jana Husa, ve 1415, před tím než Columbus objevil země, která měla býti jejich příštím domovem, Ameriku, a 100 roků před Martinem Lutherem.

Čechové v této zemi konečně přišli ku svému jako lid, který vychovává gentlemen a gentlewomen a v těch vlastnostech la-skavosti a sebeovládání, jež mají na zřeteli štěstí jiných a které mnohý jiný národ mohl by s prospěchem pro sebe převzít.

Skvělá fyzická vyspělost jejich mužů a žen v pochodech, evičech a prostovecích, všech pracujících pospolu, podává svědectví o jediném velikém cíli organizace.

Avšak není to jenom při pochodech a při cvičení, kdy pohyby jejich jsou v dokonalém rytmu s hudbou, neboť oni zavedli něco nového v jejich sechoposti prováděti některé z jemnějších tanců, jako šotýš, mazurku a polku.

Jest to krásný pohled, na který dlouho bude pamatováno, viděti jejich mladé ženy, někdy až sto, ve stejnookrojích a seřadně ve čtverhranu a každá jednotlivě, všechny však v jednom taktu tančící tyto tance a bez uvážnutí. Potěšilo by to srdce každého muže viděti je, jak tančí s onou jemností a elegancí, jakou málokdo jiný mohl by ovládnouti, ježto Čechové jsou všichni rození hudebníci."

Jsmé jisti, že tento "W." tlumočí mínění všech Američanů, kteří byli svědky veřejného cvičení v Rourke-ově parku v neděli 26. července.

ČESKÁ AMERIKA PŘED TŘICETI LÉTY.

Při slavnosti německých turnerů v Omaze účastnila se průvodu též Tě. Jednota Sokol.

V okresu Saline v Nebrasce řádila strašná bouře s krupobitím, kterou mnoho krajanů utrpělo škody.

V místních zprávách P. Z. byla i tato: "Ze St. Louisu přijel sem čilý mladík p. Mík a hledá nějaké přiměřené postavení, hodlaje se zde usaditi." Pan Mík se v Omaze usadil a ještě i nyní jest dosti čilým mladíkem.

Baltimorské časopisy psaly nadšeně o kapele A. Holečka z Prahy, která byla na léto získána pro tamní park Ridgeway. Někteří členové této kapely již v Americe zůstali.

Řád Palacký Č. S. P. S. v Omaze konal slavnost odhalení praporu a zároveň svého sedmiletého trvání. Program zahájil před-seda řádu, F. W. Bandhauer a slavnostní řeč proslavil Lev Pal-da z Cedar Rapids, Ia. Také J. Rosický promluvil několik slov na místě objednaného řečníka, p. Smrže, který pro churavost ne-mohl se dostaviti. Jsou již všichni mrtvi.

"Pokrok Západu" napsal následující poznámku vzhledem k rozvímaní se národní politické kampani: "Již to počíná! Totiž to házení bahnem. Nyní vynalezli republikáné, že Grover Cleveland, který jest dosud starým mládencem, svedl jistou dívku. — Nyní jest na místě, aby demokrata vynalezli, že Blaine byl zpo-vědníkem v ženském kláštře." Jak známo, Grover Cleveland se v Bílém Domě oženil, pojav za manželku neobyčejně slibnou dívku, slečnu Falsonovou, která měla další přednost, že byla deorou bohatého otce a další zajímavostí jest, že nevěsta dostala také dar od Čechů, nějaký klenot, ale po-zději se šeptalo, že byl z nějakého špatného zlata a bryz ztratil svůj původní lesk.

Nezdá-li se vám do práce a vše vás urší, je to proto, že vaše sou-stava těla je v nepořádku — krev nečistá, čivy oslabeny, oběh špat-ný, nebo třebaš játra a ledviny jsou v nepořádku. Lék, jenž bu-duje soustavu těla, uděluje své-žest a sílu čivám, pravidluje o-běh, váš vyléčí. Pošlete si ku Dr. Peter Fahrney & Sons Co. pro plně podrobnosti, nevěřte-li o jednom z jejich zvláštních jedu-teleů. Adresa společnosti jest: 19-25 So. Wayne Ave., Chicago, Ill. — Advertisement